

Handwritten text in a stylized script, possibly a signature or name, located at the bottom of the image.

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961200018

1257

อส
ร333อ
2557

อนุสรณ์งานฌาปนกิจศพ
นางรัชณี ศรีไพรวรรณ ท.ช.,
ท.ม. ณ ฌาปนสถาน
วัดชลประทานรังสฤษฎ์
ปากเกร็ด นนทบุรี วันอาทิตย์
ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2557.

#42431

วันที่ 17, ก.พ., 58

เลขทะเบียน 1257

เลขหมู่ ๑๗
1333๑

2557

อนุสรณ์งานฌาปนกิจศพ

นางรัชณี ศรีไพรวรรณ ก.ช. , ก.ม.

ณ ฌาปนสถานวัดชลประทานรังสฤษดิ์

ปากเกร็ด นนทบุรี

วันอาทิตย์ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

นางรัชณี ศรีไพรวรรณ

นางรัชณี ศรีไพรวรรณ สกุลเดิม อัมพานนท์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นธิดาของราชบุรุษขุนอัมพานนท์ศึกษากร (อำพน) และนางสุทิพา อัมพานนท์ศึกษากร เรียนจบชั้นมัธยมที่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดมหาสารคาม ได้รับทุนเล่าเรียนโรงเรียนฝึกหัดครูสวนสุนันทาและโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยมวังจันทร์เกษม เข้ารับราชการเป็นครูสอนที่โรงเรียนขอนแก่นวิทยาคม จังหวัดขอนแก่นและโรงเรียนสหทัยหญิงจังหวัดสระบุรี ลาออกจากราชการ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร แล้วเข้ารับราชการสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์ ต่อมา ย้ายไปช่วยราชการที่หน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้โอนเป็นครูระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จากนั้นย้ายมาเป็นครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่จังหวัดพิษณุโลกได้ระยะหนึ่ง ก็เข้ารับการอบรมเป็นศึกษานิเทศก์ ทำงานเป็นศึกษานิเทศก์จังหวัดพิษณุโลก รับผิดชอบวิชาภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๐๙ ย้ายไปจังหวัดเชียงใหม่ปฏิบัติงานได้ ๓ เดือน ต้นสังกัดมีคำสั่งให้ย้ายไปเป็นศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ และสุดท้ายลาออกจากราชการเมื่อพ.ศ. ๒๕๓๓ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ๘ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

นางรัชนี ศรีไพรวรรณ มีผลงานมากมายนอกเหนือจากการนิเทศงานที่ภูมิใจมากที่สุด คือ เป็นผู้เขียนเนื้อเรื่อง และเป็นประธานการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทยระดับประถมศึกษาชุด “มานี-มานะ” ได้เพิ่มประสบการณ์ภาษา ผ่านบทบาทของตัวละครและเหตุการณ์ที่แสดงบุคลิกนิสัยและคุณธรรม พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๓๗ ใช้สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ๖ ทั่วประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๔ ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมไทย TLCC เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ได้ขออนุญาตกระทรวงศึกษาธิการนำหนังสือเรียนภาษาไทยชุดมานี – มานะ ไปสอนภาษาไทยแก่ชาวไทยและต่างประเทศจนถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๔๔ นางรัชนี ศรีไพรวรรณ นำมานี – มานะ และผองเพื่อน มาเขียนเป็นตอนๆ ลงในนิตยสาร a day โดยเพิ่มเรื่องราวเน้นสนุก ตื่นเต้นมากขึ้น พิมพ์รวมเล่มในชื่อ “ทางช้างเผือก”

นางรัชนี ศรีไพรวรรณ จัดทำหนังสือวารสารเผยแพร่ผลงานครูและศึกษานิเทศก์ เมื่อไปประจำในจังหวัดต่างๆ เขียนเรื่องสั้นสำหรับเด็กเยาวชนในหนังสือวันเด็ก แม้ลาออกจากราชการแล้วยังเป็นวิทยากรให้ความรู้ภาษาไทย จัดรายการวิทยุกระจายเสียง เป็นกรรมการจัดทำหนังสือต่างๆ เช่น เขียนตำราให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และงานของคุรุสภา ได้รับรางวัลนราธิป ประจำปี ๒๕๕๔ และคุรุสภาในฐานะสมาชิวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้ประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติคุณ นางรัชนี ศรีไพรวรรณ เป็นผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ ประจำปี ๒๕๕๖

นางรัชณี ศรีไพรวรรณ สมรสกับนายมงคล ศรีไพรวรรณ ข้าราชการ
กระทรวงศึกษาธิการ ตำแหน่งสุดท้ายก่อนเกษียณอายุราชการ คือ
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มีบุตร ๒ คน คือ

๑. นายพงษ์ธร ศรีไพรวรรณ รับราชการกระทรวงยุติธรรม สมรส
กับ นางราตรี ศรีไพรวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนพระยาประเสริฐ สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒. นางพรพรรณ ศรีไพรวรรณ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ธนาคาร
ออมสิน มีบุตร ๑ คน คือ นายจรัสภูมิ อำนวย กำลังศึกษาระดับ
ปริญญาตรี

นางรัชณี ศรีไพรวรรณ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ.
๒๕๕๗ สิริอายุ ๘๓ ปี ๑ เดือน

ประกาศครุสภา
เรื่อง ผลการบริหารผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๕๖

ครุสภา โดยคณะกรรมการบริหารผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการบริหารบุคคล หรือนิติบุคคลที่ดำเนินงาน หรือจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา เป็นที่ประจักษ์ชัด ซึ่งการดำเนินงานหรือการจัดกิจกรรมนั้น สามารถเป็นแบบอย่างของการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาแห่งชาติ สมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ และประกาศเกียรติคุณให้สาธารณชนได้รับรู้และร่วมยกย่องเชิดชูเกียรติคุณ

จึงขอประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติคุณบุคคลและนิติบุคคลเป็นผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ ดังต่อไปนี้

๑. พระราชญาณภวัฏ (สุวิทย์ ปิยะวิจิตร)
๒. นางรัชณี ศรีไพโรวรรณ
๓. นายวิวัฒน์ ตั้งคณาภรณ์
๔. นางศิริระพันธ์ พิมพ์พันธ์
๕. รองศาสตราจารย์ อารมณี เพชรชื่น
๖. นายชุมพล พรประภา
๗. สมาคมครุศึกษาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายดิเรก พรสีมา)

ประธานกรรมการครุสภา

อดีตเกียรติคุณ
อาจารย์รัชนี้ ศรีไพโรวรรณ

ผองจิตลึกลับคำยำไยรัก
รวมความดีที่ประจักษ์มิอาจหาย
รวมความซึ้งศรัทธาครูไม่รู้คลาย
รวมงานหลายหลากล้นจนชินชาม

อาจารย์รัชนี้ ศรีไพโรวรรณ

ท่านเขื่อนมนต์คุณธรรมนำสุขสม
มีสี่ขงะสรใจในอารมณ์
พร้อมยึดพรหมวิหารสี่สำหรับตน

เป็นศิษยานุศิษย์ภาษาไทย หัวใจแกร่ง
ท่านเป็นแหล่งความรู้ผู้ฝึกฝน
พัฒนางานพัฒนาครูผู้อดทน
เด็กทุกคนรักอ่านเขียนเพียรทำดี

ผลงานท่าน เลื่องลือชื่อเลื่องก้อง

เป็นหนึ่งในครองความนิยมลุ่มคักดีศรี
เด็กเรียนแล้วระลึกถึงมานานปี
“เรื่อ มานี่ มานะ และหัวใจ”

คือหนึ่งสี่สี่สี่สอนครูรู้แน่วคิด

เหมือนนมิมิตรแนะนำกิจกรรมนำสมัย
เด็กได้เพื่อนแต่สอนลติมิวินัย
อ่านก็ได้เขียนก็คล่องตรึงตรองเป็น

ทำน “แต่งเพลง” เพื่อช่วยครูฝึกคู่เสียง
จัดรวมเรียงคำคอบกล้ำทำให้เห็น

“ควายไล่ขวิด...” ศิษย์ร้องดังทั้งเข้าเย็น
ไม่ทุกข์เสียเล่นสนุกอ่านทุกคำ

“บทวิทยโรงเรียน” ทำนเขียนเพิ่ม
ผูกเรื่องเสริมสนทนาให้นำ
จากเรื่องยากเป็นเรื่องง่ายหลายหลักจำ
ครต่างนำไปใช้ได้ทั่วกัน

เขียน “เรื่องสั้น” แสนซึ่งใจให้เด็กอ่าน
มีเหตุการณ์ชวนคิดจิตสุขสันต์
พิมพ์รวมเล่ม “เรื่องสั้นใจ” ไว้ครบครัน
คนขยันอ่านจบได้ใจชื่นบาน

เกษียณแล้ว ทำนยังไม่ย่อท้อ
ถ้าร้องขอเรื่องใดใจประธาน
ทำนยินดีที่จะช่วยด้วยเชี่ยวชาญ
แม่นยำด้านภาษาไทยใช้ถูกต้อง

“ประวัติครู” ผู้ล่วงลับทำนรับเขียน
ความเพียร ความล้ำเลิศ ความประสงค์
คุณความดีที่กระทำยังดำรง
ทำนบรรจงเรียบเรียงเล่าเรื่องราว

เขียนเรื่อง “ทางข้างเผือก” ให้อ่านได้
สร้างรอยยิ้มย้อนนตจนเด็กถึงหนุ่มสาว
ขุใจ มานี้ ชวนกันขันขันกลุ่มดาว
ทอดแสงยาวพรายคล้ายทางเดิน

งานสุดท้าย “การละเล่นของเด็กไทย”
“เรืองูอินใจ” ใฝ่ฝึกจิตมิตรธรรมเสวริย
เขียนจนจบจึงจากเราคว่ำเท้าโอเก็น
ท่านยังเพลินประพาศธรรมก่อนอำลา
 สมาคมนักเขียนฯ ประกาศชัด
ท่านเจนจัดเขียนงานดีตั้งสรรหา
มอบรางวัล “นราธิป” ประทับตรา
เป็นนักเขียนทรงคุณค่าควรเชิดชู
 ท่านคือ ศิษยานุศิษย์แท้ แม่สีนัทธิพ
เป็นประทับใจอย่างหาที่เปรียบ
แพทย์ศิษย์าร่างท่านนั้นประหนึ่งครู
อาจารย์ใหญ่ ให้ความรู้ไม่เสื่อม
 ก้มกราบท่านทั้งอาลัยในวันนี้
ขอความดีที่ท่านสร้างองเกิดหนุน
กุศลกรรมที่ท่านทำดีการุณย์
ก่อเกิดบุญบันดาอุทิศทุกภพเทอญ

นางนิตยา อรุณผลลิตี
อดีตศิษยานุศิษย์เขียนถวาย
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ท่านอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ

แม้ไม่ได้พบท่านอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ มานานหลายปี แต่ยังรำลึกถึงความเมตตาที่ได้รับจากท่านมีรูปลิ่ม และเมื่อทราบข่าวการจากไปของท่านในหน้าหนังสือพิมพ์ก็รู้สึกตกใจและอาลัยรักยิ่ง ดิฉันเป็นนักเรียนรุ่นเก่า จึงไม่ได้เรียนหนังสือ ชุด มานะ มานี ปิติ ชูใจ ที่ตราตรึงใจเยาวชนทั่วประเทศ แต่ก็ยังโชคดีที่มีโอกาสเป็นลูกศิษย์นอกโรงเรียนของท่านอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ เมื่อเข้ารับราชการที่กองการศึกษาผู้ใหญ่ในช่วงขยายงานและท่านอาจารย์ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ ได้เรียนเชิญศึกษานิเทศก์ผู้ใหญ่หลายท่านมาช่วยงาน ท่านหนึ่งที่พวกเราได้ฟังพวาและถือเป็นแบบอย่างคือ ท่านอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ เพราะท่านเป็นหลักในการจัดทำหนังสือเรียนและอบรมครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการแก้ไขการไม่รู้หนังสือแบบเบ็ดเสร็จ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิดเรื่องการสอนภาษาไทยแก่ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ ท่านอาจารย์เป็นสุภาพสตรีที่งามพร้อม พบอาจารย์ครั้งใดจะรู้สึกอบอุ่น สบายใจ จำได้ว่าในการทำงานช่วงปี ๒๕๑๔ - ๒๕๒๐ เรามักจะมีการประชุมและอภิปรายกันอย่าง

ถึงพริกถึงขิง อาจารย์มักจะนั่งฟัง ไม่ถกเถียงกับใคร และยังมีรอยยิ้ม
ที่ช่วยสร้างบรรยากาศความเป็นกัลยาณมิตรให้แก่ที่ประชุม แต่เมื่อท่าน
แสดงความคิดเห็นครั้งใดทุกคนจะตั้งใจฟัง เพราะมีประเด็นและเหตุผล
ที่ทุกคนต้องยอมรับ ทั้งยังมีน้ำเสียงที่ไพเราะชวนฟัง ท่านผู้ใหญ่หลายท่าน
เคยยกตัวอย่างความเพียบพร้อมแบบกุลสตรีไทย ความรอบรู้และ
ความเจียมตนในการทำงานของท่าน ตลอดจนการเป็นแม่ศรีเรือน
ที่เคียงข้างท่านมงคล ศรีไพรวรรณอย่างสง่างาม ให้ดิฉันถือเป็นตัวอย่าง
อยู่เนือง ๆ ตลอดชีวิตการทำงานของดิฉัน ภาพและจริยวัตรของท่าน
อาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ ได้มีส่วนช่วยเหลือหลอหลอมให้ดิฉันเรียนรู้
ที่จะทำงานด้วยความใจเย็นและนุ่มนวลมากขึ้น ท่านอาจารย์รัชนี
ศรีไพรวรรณจึงเป็นปูชนียบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างเยาวชน
และนักศึกษารุ่นต่อมา ให้เรียนรู้ที่จะผสมผสานความเป็นไทยและ
ความเป็นสากลได้อย่างลงตัว

ดิฉันจึงขอร่วมสวดดีในเกียรติคุณของท่านและขอร่วมตั้งจิต
อธิษฐานให้ดวงวิญญาณของท่านไปสู่สุคติในสัมปรายภพ

ด้วยความเคารพยิ่ง

คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
อดีตนายกอธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รำลึกถึงอาจารย์รัชนิ ศรีไพรวรรณ

ผมเป็นเพื่อนกับอาจารย์รัชนิ ตั้งแต่เข้าเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม หลังกระทรวงศึกษาธิการ หกสิบกว่าปีมาแล้ว เมื่อเรียนจบเราก็ต่างแยกย้ายกันไปทำงานต่างจังหวัด และไม่ได้พบปะกันอีกเลย อาจารย์รัชนิ สโมสรกับคุณมงคลซึ่งเป็นเพื่อนผมเมื่อเรียนฝึกหัดครูมัธยมเช่นกัน อาจารย์รัชนิต้องย้ายติดตามสามีไปตามจังหวัดและภาคการศึกษาต่างๆ พวกเรากลับมาพบกันอีกที่กระทรวงฯ ในตอนปลายของชีวิตราชการ อาจารย์รัชนิเป็นครูที่เก่งมาก สามารถสอนได้มากมายหลายวิชาและทุกระดับชั้น มีผลงานปรากฏมากมาย เมื่อดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ของกรม ก็ได้แต่งแบบเรียนภาษาไทย ซึ่งกรมวิชาการได้กำหนดให้ใช้เป็นแบบเรียนของกระทรวงฯ

หลังเกษียณอายุราชการ พวกเราก็ยังช่วยงานของกระทรวงฯ โดยเป็นกรรมการต่างๆ อยู่อีกหลายปี จนในที่สุดพวกเราก็ได้มาช่วยเป็นคนะทำงานจัดทำหนังสือประวัติครูของคุรุสภา คณะทำงานฯ นี้ มีหน้าที่จัดทำประวัติบูรพาจารย์ผู้ล่วงลับไปแล้ว โดยนำเอาจริยวัตร และผลงานการประกอบวิชาชีพครูของท่านมายกย่องในวันครู เริ่มตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อห้าสิบกว่าปีมาแล้ว คณะทำงานฯ ชุดแรกๆ เป็นผู้อาวุโส ซึ่งเป็นครูอาจารย์ของพวกเรา เมื่อท่านเหล่านั้นทยอยจากไป คุรุสภาก็ตั้งพวกเราขึ้นมาทำหน้าที่แทน

เนื่องจากครูที่จะนำมายกย่อง มีประวัติการทำงานและผลงานมากมายอยู่ในที่ต่าง ๆ กัน ไม่ค่อยมีการรวบรวมหลักฐานไว้ให้สมบูรณ์ คณะทำงานฯ จึงต้องแสวงหาข้อมูลด้วยความลำบากมาก อาจารย์รัชนี เป็นเสาหลักสำคัญแทนอาจารย์ผู้ใหญ่ในคณะของเรา เป็นที่พึ่งของคนรุ่นต่อมา เพราะคณะทำงานฯ ทุกคนต้องเสนอประวัติที่เรียบเรียงแล้ว ให้ที่ประชุมทั้งหมด ทั้งด้านข้อมูล ข้อเท็จจริง และสำนวนภาษา จนทำให้อาจารย์ผู้ใหญ่หัวหน้าคณะทำงานฯ ในอดีตคนหนึ่งได้เขียนประวัติของตนไว้สำหรับลงในประวัติครู โดยที่พวกเราไม่ต้องไปค้นคว้าให้เหนื่อยยาก และอาจารย์รัชนีก็เป็นคนหนึ่งซึ่งเห็นความเหนื่อยยากของคณะทำงานฯ จึงเขียนประวัติของตนไว้ให้เช่นกัน

อาจารย์รัชนีเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพครูอย่างสมบูรณ์ ในบั้นปลายของชีวิต ได้รับรางวัลนราธิป จากสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๕๔ และคุรุสภาฯ ยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นผู้มีคุณูปการต่อการศึกษาของชาติ ประจำปี ๒๕๕๖ เมื่ออาจารย์รัชนีขอหยุดปฏิบัติหน้าที่ในคณะทำงานฯ โดยแจ้งว่าสุขภาพไม่เอื้ออำนวยที่จะเดินทางมาประชุมได้ พวกเราก็ตระหนักอยู่เสมอว่า แต่ละคนจะต้องทยอยกันจากไปตามหลักธรรม สังขารย่อมไม่เที่ยง เมื่อเกิดมีมาแล้ว ก็ต้องเสื่อมสลายและดับไปในที่สุด และเมื่อดับไปแล้ว ก็จะมีความสุข อาจารย์รัชนีก็เป็นคนหนึ่ง ซึ่งจากไปอย่างมีความสุข

จรูญ มลิินทร์

อดีตเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู
หัวหน้าคณะทำงานจัดทำหนังสือประวัติครูของคุรุสภา

รำลึกถึง อาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๓ ผมดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดนครนายก พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้เชิญอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ ศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา มาเป็นวิทยากรในการประชุมอบรมครูสอนภาษาไทยในจังหวัดนครนายก ๕ วัน อาจารย์รัชนีตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ดีมาก ได้พักค้างคืนประจำ ณ สถานที่ประชุมอบรม ณ ค่ายลูกเสือ จังหวัดนครนายก (บริเวณเขาหล่น ต.สาริกา อ.เมือง) ผมได้อำนวยความสะดวกและปฏิบัติหน้าที่วิทยากรร่วมด้วยตลอดทั้ง ๕ วัน กลางคืนมีการสอนขับร้องเพลงไทยเดิมและเพลงไทยสากลทั้ง ๔ คืน บรรยากาศเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ร่าเริง การประชุมอบรมได้ผลดีมาก เป็นที่ประทับใจของผู้เข้าประชุมอบรมทุกคน วิทยากรก็พึงพอใจมากเช่นเดียวกัน

นับตั้งแต่การได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่จัดประชุมอบรมฯ ในครั้งนั้น เป็นต้นมา ผมและครอบครัวได้ติดต่อสัมพันธ์กับอาจารย์รัชนีและท่านรองปลัดฯ มงคล ศรีไพรวรรณ (สามีของอาจารย์รัชนี) เสมือนญาติสนิท อาจารย์รัชนีทำหน้าที่ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวิชาภาษาไทยแก่ผมเป็นอย่างดีโดยตลอด ทั้งนี้รวมทั้งบรรดาครู อาจารย์ทั่วไปด้วย เมื่อถึงโอกาสวันขึ้นปีใหม่ทุกปี ผมและภรรยา (คุณสมพงค์ ประดับแก้ว) ได้ไปอวยพรอาจารย์รัชนีและท่านมงคลที่บ้านพักของอาจารย์รัชนี เป็นประจำทุกปีจนถึงปัจจุบัน และตั้งใจไว้ว่าจะถือปฏิบัติเช่นนี้ตลอดไป จนกว่าผม

หรือท่านมงคลและอาจารย์รัชนี้ ถึงแก่กรรม

อาจารย์รัชนี้ได้เป็นผู้เรียบเรียงหนังสือตำราและหนังสืออ่านประกอบให้แก่นักเรียนและเยาวชนทั่วไป โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาอนุมัติให้โรงเรียนต่าง ๆ ใช้หนังสือดังกล่าวในโรงเรียนด้วย ซึ่งได้รับความนิยมทั่วไปเป็นอย่างดี นอกจากนี้อาจารย์รัชนี้ยังได้รับเลือกให้เป็นกรรมการเรียบเรียงหนังสือประวัติครูให้แก่คุรุสภาทุกปี ตั้งแต่วันเริ่มต้นจนถึงปัจจุบันด้วย ครั้นวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ ผมได้ทราบจากคุณต้อม ลูกชายของอาจารย์รัชนี้ว่า คุณแม่เสียชีวิตแล้วที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ ด้วยอาการเส้นเลือดอุดตันที่หัวใจ สำหรับศพจะไม่ประกอบพิธีใด ๆ เพราะก่อนเสียชีวิตคุณแม่ได้อุทิศร่างกายให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้ใช้ศึกษาเล่าเรียนต่อไป ตอนนี้มีแต่การทำบุญ ๗ วัน ณ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี เท่านั้น

อาจารย์รัชนี้ ได้บำเพ็ญตนเป็นครูที่ดี ตั้งแต่เริ่มรับราชการจนถึงเกษียณอายุราชการ และภายหลังจากเกษียณอายุราชการแล้วก็ยังทำหน้าที่ครูภาษาไทยให้ความรู้ความเข้าใจแก่เพื่อนครู - อาจารย์เป็นประจำ ตราบจนสิ้นชีวิต แม้สิ้นชีวิตแล้วก็ยังอุทิศร่างกายให้แก่มหาวิทยาลัยมหิดล ทำให้แพทย์เฉพาะทางได้ศึกษาและยกย่องให้เป็นอาจารย์ใหญ่ นับว่าอาจารย์รัชนี้ ศรีไพรวรรณ เป็นผู้มียุติธรรมสูงส่ง เป็นตัวอย่างที่ดีและหาได้ยาก

หลังจากที่ผมและครอบครัวได้ไปร่วมงานทำบุญ ๗ วันให้แก่อาจารย์รัชนี้แล้ว ทุกวันหลังจากผมทำบุญตักบาตร และสวดมนต์ภาวนาประจำวันแล้ว ผมได้อุทิศบุญกุศลให้แก่อาจารย์รัชนี้ได้ไปสู่สุคติ เป็นประจำ

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบทรวงอภัย จากหนังสือ “ศึกษานานาชาติ” ของ ฯพณฯ ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ครูของอาจารย์รัชนี้ ศรีไพรวรรณ เป็นอย่างดี ดังนี้

“ผู้ใดสอนบทความตามหลักสูตร
คือผู้พูดแทนตำรากล้ำขยัน
ใครเฝ้าปลูกความดีทุกวี่วัน
รู้ไว้เถิดผู้หนึ่งนั่นแหละครู
ชาติยืนยงคงอยู่เพราะครูดี
สำคัญนักหน้าที่เรามีอยู่
งานก่อสร้างห้างหอยากพอดู
แต่งานครูยากยิ่งกว่าสิ่งใด
ความดีนั้นไม่ตายถ้าให้ศิษย์
ครั้นชีวิตศิษย์มลายหายไปไหน
กลายเป็นแก่นกิจการงานทั่วไป
ประเทศไทยเฟื่องฟูเพราะครูเอย”

สุภรณ์ ประดับแก้ว
อดีตศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศ
ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีและเลขาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

แด่ อาจารย์รัชณี ศรีไพรวรรณ ผู้เป็นที่รัก

ใจหาย...เมื่อทราบข่าวอาจารย์รัชณีจากไป ไม่นึกว่าเพียง ๑ ปี ที่เราไม่ได้ทำงานด้วยกัน จะมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงถึงเพียงนี้ ครั้งแรกพี่ป่วยอย่างกะทันหัน พอหายดีขึ้น อาจารย์รัชณีก็ล้มเจ็บ เราไม่ได้ติดต่อพูดคุยกันทางโทรศัพท์เหมือนอย่างเคย และแล้ว...ก็ทราบข่าวว่าอาจารย์รัชณีจากไปเสียแล้ว แสนรัก อาลัยและคิดถึง...

เมื่อเราทำงานร่วมกันที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นมา เราสามคน อาจารย์รัชณี กาญจนา และประภา นิเทศการศึกษาวิชาภาษาไทย ตลอดเวลาที่ทำงานร่วมกัน เราสามคนเข้าใจกัน รักและผูกพันกันมาก งานนิเทศวิชาภาษาไทยเป็นไปอย่างดีราบรื่น รวมทั้งการไปทำงานด้านภาษาไทยกับหน่วยงานอื่น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการทำหนังสือเรียน เขียนบทความ เอกสารวิชาการ บทวิทยุกระจายเสียง และอื่นๆ

อาจารย์รัชนีเป็นคนน่ารัก เมตตา จริงใจ และเด็ดเดี่ยว มีความมั่นใจในตัวเองเป็นอย่างสูง ทำงานด้วยความเสียสละ ทุ่มเท รักการค้นคว้า มีความรอบคอบแม่นยำและแม่นยำวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ผลงานจึงเป็นที่ยอมรับ ประทับใจ และได้รับความสำเร็จ... “อาจารย์รัชนีเป็นคนดีที่หายากยิ่ง”

อาจารย์รัชนีจากไปแล้ว เราสองคนอยู่เบื้องหลังยังระลึกถึงไม่เสื่อมคลาย กาญจนาคอฟฝากถ้อยร้อยคำถึงอาจารย์รัชนีผู้เป็นที่รักยิ่ง...

“แม่เรียงถ้อยร้อยคำเป็นหมื่นแสน
ไม่เทียบแทนความรักระลึกถึง
แสนอาลัยกัลยาณมิตรติดตราตรึง
วาระถึงสัจธรรมจำจากจร
ขอเชิญขวัญสู่สถานพิมานสรวง
เพียบพร้อมปวงสราญสุขสโมสร
สถิตธรรมมุ่งนิพพานสถาพร
นिरันดรสว่างสงบภพหน้าเทอญ”

ประกาศ สุชินัย
และ กาญจนาคอฟ ศุภรศุขานนท์
อดีตศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

แต่ อาจารย์รัชนี ผู้งดงาม

ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานสักเท่าไร ภาพในความทรงจำที่เกี่ยวกับ อาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ยังแจ่มชัด เหมือนเพิ่ง จะเกิด

เกือบ ๕๐ ปีแล้วที่ดิฉันรู้จักกับอาจารย์รัชนี ตั้งแต่ท่านเป็น ศึกษานิเทศก์ ย้ายตามคูชีวิตของท่าน (ท่านมงคล ศรีไพรวรรณ) ซึ่งไป เป็นศึกษานิเทศก์จังหวัดอยู่พิษณุโลก นอกจากท่านมงคลเป็นผู้บังคับบัญชา ของดิฉันแล้ว ท่านและอาจารย์รัชนี ยังเป็นเจ้าแม่และเป็นเจ้าภาพ ฝ่ายชาย ในงานมงคลสมรสของดิฉันด้วย พระคุณนี้ไม่เคยลืมเลือน

เวลาผ่านไป ๑๐ ปี ไม่น่าเชื่อเลยว่า ดิฉันจะมีโอกาสได้ทำงาน กับอาจารย์รัชนี เมื่อดิฉันย้ายตามสามีมารับราชการที่กรมวิชาการ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษาในปัจจุบัน) งานที่ทำคือ พัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาไทย กรมวิชาการได้เชิญท่านมา ร่วมทำงาน เป็นกรรมการในการจัดทำหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ภาษาไทย ดิฉันทำงานร่วมกับท่านเป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปี และยังไปมา หาสู່ท่านจนถึงก่อนเวลาที่ท่านจากไป

อาจารย์เป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวเข้ม หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ดูอารมณ์ดี เวลาสนทนารู้สึกอบอุ่นใจ สบายใจ ท่านเป็นคนน่ารัก ในการทำงานท่านเป็นประธานคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ภาษาไทย (หนังสือเรียน แบบฝึกหัด คู่มือครู) ระดับประถมศึกษา (ตั้งแต่ ช่วงทดลองหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๒๑) ซึ่งดิฉันเป็นเลขานุการ ท่านเป็นคน ขยัน มุ่งมั่น มีสมาธิในการทำงาน วางแผนงานเป็นอย่างดี รู้จักเลือกคน มาทำงาน มีเมตตา มีน้ำใจ ดูแลคณะทำงานในทุก ๆ เรื่อง เอาจริงเอาจัง เข้มงวดในการทำงาน ขณะเดียวกันก็รู้จักผ่อนคลายเป็นอย่างดี ทำให้การทำงาน ประสบความสำเร็จ ทุกคนมีความสุขสนุกสนาน คนที่ทำงานด้วยกัน ทุกคนจะรู้ดี

คุณสมบัติและลักษณะนิสัยของท่าน ยังมีอีกมากบรรยายไม่หมด สรุปง่าย ๆ ในส่วนตัวของดิฉัน ท่านเป็นผู้มีความมุ่งมั่นในจิตใจของดิฉัน ดิฉันรู้สึกประทับใจและรักท่านเป็นอย่างมาก

ผลงานที่เป็นที่รู้จักในสังคมของผู้เรียนภาษาไทยในอดีตและมีความทรงจำที่ดีมาจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งโด่งดังมากเรื่องหนึ่งคือ หนังสือ ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ชุดมานี มานะ งานชิ้นนี้สำเร็จได้เพราะ ฝีมืออาจารย์รัชนี ต้องยกความดีให้ แม้พวกเราซึ่งเป็นคณะกรรมการ จะทำงานกันอย่างเข้มแข็ง ก็ลงมติดกันอย่างนั้น อาจารย์รัชนีเป็นคนที่มี จินตนาการกว้างไกล ผนวกกับบุคลิก อัจฉริยะ จิตใจที่ดีงามของท่าน ความมีเมตตา เอื้ออาทร รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รู้จักเด็ก เข้าใจเด็ก และรักเด็ก ตัวละครในเรื่องมานี มานะ จึงโลดแล่นในเรื่องราว อย่างมีชีวิตชีวา เต็มไปด้วยความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้นเหมือนชีวิตจริงของเด็ก ๆ ที่อ่าน

นอกจากนี้ อาจารย์รัชนียังมีผลงานอื่น ๆ อีกมากมาย ล้วนแล้ว แต่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและการศึกษาไทยเป็นอย่างยิ่ง ความรู้

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ความสามารถ ประสบการณ์ และคุณลักษณะนิสัยส่วนตัวของท่าน ช่วยให้เกิดคุณูปการต่อแวดวงการศึกษาเป็นอย่างมาก สมควรแก่การยกย่อง และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนทั่วไป การจากไปของท่าน ทำให้ดิฉันรู้สึกใจหาย อาลัยและเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ขออำนาจบุญที่ท่านสร้างและสั่งสมไว้ รวมทั้งความรักความปรารถนาดีของครอบครัว ลูกหลาน ญาติสนิท มิตรสหาย กัลยาณมิตร จงเป็นเครื่องนำพาท่านไปสู่สุคติ เสวยสุขในสวรรค์ชั้นฟ้าอันงดงาม ชั่วนิรันดร์

สุชาดา วิทยุฉิม

อดีตผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961200018

ความประทับใจที่มีต่ออาจารย์รัชณี

ดิฉันโชคดีที่มีโอกาสทำงานร่วมกับอาจารย์รัชณี อาจารย์มาช่วย ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐ ในหลายโครงการ เช่น จัดทำบทวิทยุโรงเรียน พร้อมคู่มือการใช้บทเสริมการเรียนการสอนจริง ในชั้นเรียนประถมศึกษาทุกชั้น รับเชิญเป็นวิทยากรพูดคุยกับครูผ่านทาง วิทยุ เพื่อช่วยแนะนำแก้ปัญหาให้ครูรู้จักใช้เทคนิคการสอนภาษาไทยใน โอกาสต่าง ๆ แต่ที่ดิฉันประทับใจใน ความกล้าหาญของอาจารย์รัชณี คือ การจัดทำบทวิทยุโรงเรียนเพื่อสอนพูดภาษาไทยให้แก่ชาวไทยมุสลิม ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยังไม่นิยมพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การทำงานนี้ไม่ใช่เพียงเขียนบทอยู่ในห้องทำงาน แต่ต้องออกไปสัมผัส เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวไทยมุสลิมก่อน โดยอาจารย์รัชณีเป็นหัวหน้าทีมออกภาคสนามไปพูดคุยอยู่ร่วมกับ ชาวบ้านหลายครั้ง แม้จะยากลำบากและน่ากลัว อาจารย์ก็ไม่ท้อถอย ไม่กลัว ทำให้พวกเราต้องกล้าไปด้วย ตลอดเวลาที่ทำงานร่วมกันมา นอกเหนือจากผลงานที่เกิดกับครูทั่วประเทศ นักเรียน ชาวบ้านที่ได้ ฟังวิทยุโรงเรียนแล้ว ท่านได้ถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำ ด้านภาษาไทย และด้านอื่น ๆ ให้แก่ดิฉัน และเพื่อนร่วมงานทุกคนด้วยดีเสมอ พวกเรา จะพบแต่รอยยิ้ม ความรัก และความเมตตาจากท่านมาโดยตลอด เป็นที่ประทับใจทุกคนเป็นอย่างยิ่ง

นางโสพล กาญจนภา
อดีตผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเผยแพร่การศึกษา
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษานอกโรงเรียน

อาจารย์รัชนีต้นแบบของความเป็นครู

อาจารย์รัชนีมีความเคารพนับถือ และผูกพันกับอาจารย์สมาน และคุณหญิงเบญจา แสงมลิ มาตั้งแต่อาจารย์ยังเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย เมื่อมีการก่อตั้งมูลนิธิสมาน - คุณหญิงเบญจา แสงมลิ ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ เพื่อยกย่องให้กำลังใจครูและบุคคลผู้มีผลงานดีเด่น อาจารย์รัชนี จึงรับเป็นประธานสรรหา คัดเลือกครูผู้สอนภาษาไทยทุกระดับ มาตั้งแต่แรก มีคณะกรรมการร่วมดำเนินการ ด้วยการประชุมพิจารณาผลงานที่ทางจังหวัดส่งมา เมื่อคัดเลือกได้จำนวนหนึ่งแล้ว อาจารย์รัชนีจะพาคณะกรรมการไปดูการสอนจริงที่โรงเรียน เพื่อสัมภาษณ์ครู นักเรียน สังเกตวิธีการทำงานของครู ดิฉันในฐานะกรรมการผู้ร่วมงานมีความชื่นชมและได้มีโอกาสเรียนรู้การทำงานของอาจารย์ มานานกว่า ๓๐ ปี ในด้านการเรียนการสอนและด้านการนิเทศ การให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะแก่ครูด้วยความเมตตา แม้จะชี้ข้อบกพร่อง อาจารย์มีวิวิพุดที่ทำให้ผู้ฟังไม่เสียหน้า และนำข้อดีของเขามาชมเชยให้กำลังใจได้อย่างมีเหตุผล นอกเหนือจากความรู้ ด้านการสอนภาษาไทย อาจารย์ยังเป็นแบบอย่างในการวางตัว การใช้ชีวิตอย่างสมถะ อาจารย์จะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม การปฏิบัติของอาจารย์เป็นต้นแบบของดิฉันและคนอื่นๆ โดยเฉพาะครู และศึกษานิเทศก์รุ่นหลัง ๆ

นางสาวรัตนทิพย์ เอื้อชัยสิทธิ์

อดีตศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชีวิตที่งดงาม

ผู้หญิงรูปร่างบอบบาง ตัวเล็ก ๆ แต่เข้มแข็ง ผู้ใช้ชีวิตอย่างสมถะ เรียบง่ายผู้นี้มีผลงานอันยิ่งใหญ่ เป็นผู้สร้างและปลูกฝังความดีงาม ให้เด็ก ๆ และเยาวชนผ่านหนังสือเรียนภาษาไทยชุดมานี มานะ และ เรื่องสั้นเยาวชนอีกมากมาย สร้างแรงบันดาลใจให้ครูและผู้คน ในฐานะ ศึกษานิเทศก์ภาษาไทย และผู้เขียนหนังสือมาตลอดชีวิต คือ อาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ ซึ่งได้จากไปแล้วอย่างสงบ เมื่อคืนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗

ดิฉันรู้จักอาจารย์รัชนีมาเกือบ ๔๐ ปี ถือว่าเป็นโชคดีที่สุด และ ที่มากกว่านั้นคือได้ใกล้ชิดอาจารย์เกือบตลอดระยะเวลาดังกล่าว นับว่า เป็นบุญของชีวิตที่ได้รับโอกาสนี้ จึงรับรู้ได้ว่าอาจารย์เป็นคนดีที่สุดใน ที่เคยพบเห็นมา ความดีของอาจารย์มากมาย และลึกซึ้งเกินกว่าที่ใคร จะคาดคิด ทั้งนี้อาจารย์ไม่เคยโอ้อวดต้องรู้จักจึงจะรับรู้ถึงจิตใจอันงดงาม นั้นได้ อาจารย์เป็นคนดีโดยธรรมชาติ เป็นคนดีทุกกลมหายใจ สำหรับ อาจารย์ไม่ใช่เรื่องที่ต้องพยายามทำไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร ความดีที่รับรู้ ได้ตลอดเวลาคือความหวังดีต่อผู้อื่น และการยื่นมือเข้าช่วยเหลือทันที

อย่างจริงใจ ไม่หวังผลตอบแทน ผลที่ได้รับคือความสุขใจ การมีครอบครัว
ที่ดีอบอุ่นตามฐานะที่อยู่อย่างพอเพียง มีบริวารที่ดีทุกคนและทุกรุ่น
มีมิตรสหายที่รักใคร่ ไปมาหาสู่สม่ำเสมอ ได้ทำในสิ่งที่รักและพอใจ
เท่านั้นก็เป็นสุขแล้ว

คนที่รู้จักอาจารย์จะรู้ว่าภายใต้ความอ่อนโยนแจ่มใส นั้น อาจารย์
เป็นคนใจคอเด็ดเดี่ยว ยุติธรรมอย่างมาก มีจิตใจเข้มแข็งไม่หวั่นไหวกับ
ลาภยศที่มีผู้เสนอให้ ถ้าคนเหล่านั้นยังมีชีวิตอยู่และมีความกล้าคงจะ
ออกมายืนยันเรื่องเหล่านี้ได้ แม้การจัดทำหนังสือเรียนให้กรมวิชาการ
ก็มิได้เรียกร้องสิ่งใด จนผู้บริหารของกรมวิชาการเรียกคณะกรรมการ
ที่อาจารย์เป็นประธานว่า “ข้างเผือก” รวมถึงการทำงานอื่นๆ ให้กระทรวง
ศึกษาธิการ เช่น การเป็นกรรมการจัดทำหนังสือวันเด็ก หนังสืออ่าน
นอกเวลา หนังสือเรียนสำหรับชนกลุ่มน้อย บทวิทยุโรงเรียน การเป็น
กรรมการคัดเลือกหรือตัดสินผลงานครู นักเรียนเพื่อยกย่องให้กำลังใจ
อาจารย์ก็ทำได้อย่างเข้มแข็งและเต็มใจ

ชีวิตที่งดงามของอาจารย์สะท้อนมายังสิ่งที่อาจารย์เขียน โดยเฉพาะ
เรื่องสั้นสำหรับเยาวชนและหนังสือเรียนชุดมานี มานะ ล้วนเป็นกำลังใจ
และปลุกใจให้ผู้อ่านกลับตัวเป็นคนดี มีความสุขกับเรื่องดังกล่าว ดังเช่น
ตอนหนึ่งในจดหมายของ นายอิทธิชาติ สังข์ทอง ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒
กล่าวว่า “...ผมเป็นคนขี้เกียจ หองหับกรุงรัง การบ้านตำราทำไม่ได้ทำ
ไม่ได้ทบทวน พอผมอ่านเรื่อง “มุ้งเป็อนเลือด” ผมได้กำลังใจจากตัวละคร
...พออ่านจบผมบุกขึ้นบนบ้านปิดกวดเข็ดดูจนสะอาดทั้ง ๓ ห้อง
ผมไม่เคยมีกำลังใจทำงานอันน่าเบื่อหน่ายนี้มาก่อนเลย...และผมจะรู้สึก
ยินดีเป็นอย่างยิ่ง หากเด็ก ๆ ที่อ่านเรื่องนี้แล้วจะคิดและทำเหมือนผม...”
และตอนหนึ่งในจดหมายลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ ของ เบญจมาศ
ตันหยง นิสิตแพทย์จุฬาฯ ความว่า “...เรื่องมานะ มานี เป็นเรื่องที่

จำขึ้นใจ และกลายเป็นเพื่อนในจินตนาการของหนู โดยไม่รู้ตัว เรื่องราวที่ดำเนินไปมีหนูลงมือช่วยไปด้วย มีทั้งความสุข ความเศร้า ความกลัว เช่นตอนที่เจ้าแกตตาย เพชรถูกจับ ...และเมื่ออ่านเรื่องทางข้างเฟือกในวันนี้ทำให้ภาพในจินตนาการของหนูผุดขึ้นอีกครั้ง บางภาพก็กลางเดือนไปตามกาลเวลา แต่ที่ยังกลับมาชัดเจนคือ มีความสุขที่ไม่มีใครตัวเพียงใดในตอนนั้น และมีความสุขเพียงใดในตอนนี้... ครูโพลินกับคุณอาทวิป เกษตรอำเภอบนแบบอย่างของหนุ่มสาวที่ดีของสังคมในใจหนู...”

ความงดงามในชีวิตอีกประการหนึ่งคือความกตัญญูตบแต่งที่มีต่อบุพการี ญาติผู้ใหญ่ทั้งฝ่ายตนเองและสามี ตลอดจนผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์ผู้ให้ความรู้ เช่น การดูแลเยี่ยมเยียนครูอาจารย์ยามเจ็บไข้ และในวาระต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ แม้บางท่านได้จากโลกนี้ไปแล้ว อาจารย์ก็ยังยกย่องเชิดชูทุกครั้งที่มีโอกาส

อาจารย์รัชนีเป็นผู้มีความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง เพราะได้รับการปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้อาจารย์ศึกษารวมอย่างจริงจังและนำมาปฏิบัติตลอดชีวิต จนก่อให้เกิดความเข้าใจในธรรมชาติของพุทธศาสน์ตามคำสอนของพระพุทธเจ้า โดยมีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องความตายว่า เป็นธรรมดาของชีวิตไม่ยึดติดว่าเป็นของเรา จึงแสดงความจำนงบริจาคร่างกายให้คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อหลายสิบปีก่อน และยืนยันความตั้งใจนี้ให้ทายาทได้รับรู้ ในที่สุดอาจารย์รัชนี ศรีไพรวรรณ ก็ได้ทำบุญใหญ่อีกครั้ง ด้วยการอุทิศร่างเป็นอาจารย์ใหญ่ให้แพทย์เฉพาะทางที่กำลังศึกษาต่อยอด ได้ศึกษาเพื่อนำไปรักษาผู้เจ็บป่วยอีกเป็นจำนวนมาก

สำหรับดิฉันแล้วการปฏิบัติตนของอาจารย์รัชนี สะท้อนให้เห็นภาพชีวิตที่งดงามของอาจารย์ ที่สร้างขึ้นเองได้ด้วยจิตใจที่เข้มแข็ง มุ่งทำความดีเข้าใจธรรมชาติใช้ธรรมะเป็นเครื่องนำทางชีวิต ยอมรับ

ในสิ่งที่เกิดว่าเป็นธรรมชาติของสรรพสิ่ง ทำให้อาจารย์ ไม่ทุกข์มาก ไม่ทุกข์นาน มีเวลาทำประโยชน์ให้ผู้อื่นอยู่เสมอ เป็นชีวิตที่งดงามจริงๆ แม้ในยามมีชีวิตอยู่และในยามจากไป เชื่อว่าคุณงามความดีที่อาจารย์ ได้กระทำให้มาตลอดทุกลมหายใจ จะนำจิตวิญญาณไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้น ชั่วนิรันดร์

นางสาวพูนศรี อิ่มประไพ
อดีตนักวิชาการ ระดับ ๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ด้วยรักและอาลัย

นับเป็นโชคดีย่างยิ่งที่ฉันได้รู้จักกับคุณรัชนี ศรีไพรวรรณ ได้เป็นเพื่อนเรียนด้วยกันในโรงเรียนฝึกหัดครูสวนสุนันทาวิทยาลัย และโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม ว่างจันทร์เกษม (หลังกระทรวงศึกษาธิการ) เราเป็นนักเรียนประจำ ได้เรียน กิน นอน เล่น ด้วยกัน จนจบในปีการศึกษา ๒๔๙๓ แยกย้ายกันเป็นครูตามหน้าที่ แต่ไม่ห่างการติดต่อ เพราะเราเป็นเพื่อนรักกัน จะหาโอกาสพบปะกันเสมอ

คุณรัชนี เป็นนักเขียนคนดัง และหนังสือดั่งเล่มหนึ่งคือ เรื่อง “ทางช้างเผือก มานะ มานี ปิติ ชูใจ” คุณรัชนีได้มอบหนังสือ “ทางช้างเผือก” ให้ฉันและบอกว่า หนังสือเล่มนี้เป็นที่ยืนยันว่าเรารักกันมาก เพราะได้เขียนในหน้าแรกว่า “ให้ชู(ใจ)สิน เพื่อนรัก” ลงวันที่ ๑๑ ต.ค.๔๘ ฉันรู้สึกชื่นใจมากที่คุณรัชนีพาฉันในนาม “ชูใจ” ลอยล่องท่องเที่ยวไปด้วยกันอย่างสนุกสนานเป็นเวลาเกินกว่าสิบปี โดยฉันไม่รู้ตัวว่า “มานีพาชูใจเที่ยว”

ความซึ่งใจใด ๆ ที่เราเคยสนิทสนมกันมีมากเกินกว่าจะบรรยาย แม้ว่าเราจะต้องจากกันตามวาระเวลาเช่นนี้ ก็ไม่ทำให้เราคลายความ

เป็นเพื่อนรักกันได้ คุณเคยบอกฉันเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า “เราเกิดมา ก็ต่างคนต่างมา ฉะนั้นเวลาที่เราจะต้องจากกันก็ต่างคนต่างไปนะ” เป็นสัจธรรมที่ฉันยอมรับด้วยใจจริง

ขอให้ดวงวิญญาณของคุณรัชนีไปสู่สัมปรายภพที่สูงยิ่งขึ้นไป และหลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวงในที่สุด

ชูสิน แสงวิจิตร

อดีตอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขส.ทบ.

รำลึกถึง อาจารย์รัชณี ศรีไพรวรรณ เพื่อนที่รัก

เมื่อได้ทราบข่าวการเสียชีวิตของรัชณี ดิฉันรู้สึกตกใจมาก
ด้วยไม่คาดคิดว่าเพื่อนจะจากไปกะทันหันเช่นนี้ จริงอยู่ในปีหลัง ๆ รัช
สุขภาพไม่ค่อยดี ต้องเข้าออกโรงพยาบาลอยู่บ่อยครั้ง แต่เราก็ยังส่งข่าว
ติดต่อกัน คุยกันทางโทรศัพท์ จนมาระยะหลัง รัชเองขอไม่รับโทรศัพท์
และขอให้งดการเยี่ยมเยียน โดยบอกว่าไม่สบายขอพักผ่อนรักษาตัว

ดิฉันและรัชณี เป็นเพื่อนกันตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๘๙ เราสองคนและ
เพื่อนอีกหลายคน เป็นนักเรียนทุนของจังหวัด ได้รับคัดเลือกให้มาเรียน
ฝึกหัดครูปีที่ ๑ ต้องไปเรียนที่อยุธยา ปีที่ ๒-๓ จึงได้เข้ามาเรียนโรงเรียน
ประจำ “สวนสุนันทาวิทยาลัย” หรือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาใน
ปัจจุบัน ต่อมาเราได้รับการคัดเลือกอีกครั้งให้มาเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครู
มัธยมวังจันทร์เกษม ดิฉันและรัชก็ได้เรียนห้องเดียวกันอีก จนสุดท้าย
ที่ มศว.ประสานมิตร เราสองคนก็มาเรียนสถาบันเดียวกันอีกครั้ง
โดยรัชเข้าเรียนก่อนดิฉันหนึ่งปี สรุปว่า ตลอดระยะเวลาที่มาเรียนครู
ดิฉันและรัชณีเรียนด้วยกันเสมอมา จนกระทั่ง ๑๐ ปีก่อนเกษียณ ดิฉัน

และรัชก็ได้เข้ามาทำงานที่กรมสามัญศึกษา โดยรัชนี้ทำงานศึกษานิเทศก์
ดิฉันอยู่กองการมัธยมศึกษา ทำงานใกล้กันได้พบกันแทบทุกวัน
ความผูกพันในฐานะเพื่อนตั้งแต่จบ ม.๖ จนแก่ชรามากขึ้น โดยอุปนิสัย
ส่วนตัว รัชเป็นคนรักเพื่อนและมีความสุขที่ได้พบปะกับเพื่อนเก่า
เป็นคนมีความรู้ความสามารถพิเศษในหลาย ๆ ด้าน มีจิตใจงดงาม
เป็นคนมีระเบียบวินัยในตนเอง ขยัน มุ่งมั่น จริงจังกับงาน ดังที่ปรากฏ
อยู่ว่า ผลงานของรัชนี้มีมากมาย ได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติ เป็นที่ภาคภูมิใจ
ของเพื่อนร่วมรุ่นและคนอื่นทั่วไป ตลอดชีวิตประกอบแต่กรรมดี นับว่า
เป็นผู้ที่มามีดีและไปดี จนสุดท้ายแห่งชีวิตยังอุทิศร่างเป็น “อาจารย์ใหญ่”
ให้การศึกษแก่แพทย์และนักศึกษาแพทย์

จนบัดนี้ดิฉันก็ยังรู้สึกว่รัชเพื่อนของดิฉันยังมีชีวิตอยู่ คุณความดี
ที่รัชได้กระทำ ความรัก ความผูกพัน ทำให้รู้สึกว่รัช มิได้จากไปเลย
ยังคงเฝ้ามองพวกเรา พูดคุย ร้องเพลงให้ฟังอยู่เหมือนเดิม

หากวิญญานของเพื่อนรักสถิตอยู่ ณ สถานวิมานใด ขอได้โปรด
รับรู้เถิดว่ ทุกคนคิดถึงและรำลึกถึงเพื่อนที่ชื่อ รัชนี้ อยู่เสมอและตลอดไป

ด้วยความรัก - คิดถึงและอาลัยอย่างยิ่ง

ลี้มัลล อัจฉริ

อดีตข้าราชการกองการมัธยมศึกษา

กรมสามัญศึกษา

จากใจอาลัยรัก แด่ คุณครูรัชณี ศรีไพรวรรณ

จะจดจ้องมองหาแง่มุมไหน ไม่สะใจที่จะเขียนถึงครูท่าน
นามว่า “รัชณี ศรีไพรวรรณ” เพราะครูนั้นน่าสรรเสริญเกินจาร์ึก

...“ท่านน่ารัก น่าเคารพมากเลยนะ เมตตาศิษย์เหมือนแม่กะลูก
เป็นที่ปรึกษาได้ทุกเรื่อง จากคำแนะนำของท่าน ทำให้สบายใจ นำไป
ปฏิบัติได้ ท่านอยู่ในใจดิฉันตลอด...”

...“ชื่นชมท่านมาก เรื่องการสอนภาษาไทย วิธีการเยี่ยมมาก
ไม่เคยได้ยินอาจารย์พูดคำหยาบแม้แต่ครั้งเดียว ท่านเป็นสุภาพสตรี
จริง ๆ ผมสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ยังนำวิธีการของท่าน
ไปใช้เสมอ ๆ...”

...“จำได้ดี จำได้แม่นเลยละ ๕๐ กว่าปีแล้วนะ สวย เรียบร้อย
สวมแว่นสายตา ใบหน้ายิ้มแย้มเมื่อเดินสวนทางลูกศิษย์ ใจดี
แต่น่าเกรงขาม เอาจริงเอาจังเวลาสอน ได้สาระ...”

...“ท่านมีความสุขกับการเขียนที่สร้างสรรค์ต่อสังคม โดยเฉพาะเด็ก ๆ มานะ มานี ปิติ ชูใจ เผยแพร่ไปถึงต่างประเทศ ดีใจกับครูจริง ๆ...”

...“ในหนังสือรวมเรื่องสั้นเด็กดี เรื่องชื่นใจของครูเรา... น้ำตามันค่อยจะไหลระหว่างอ่าน เรื่อง “ไอ้ต๋น” อ่านแล้วซาบซึ้งจริง ๆ จินตนาการท่านกว้างไกลมาก มองโลกในแง่ดี ความเมตตา ความเป็นเพื่อนจะชนะความแค้นได้ทั้งปวง ท่านไม่น่าด่วนจากพวกเราไปเลย...”

...“ได้อ่านประวัติของครูเราในหนังสือวันครู ปี ๒๕๕๖ ปีที่ท่านได้รางวัลนราธิป จากสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทยแล้ว ปลื้มใจมาก ท่านเก่งจริง ๆ สอนได้ใจ ทุกระดับ ตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม ม.๗ ม.๘ วิทยาลัยครู สอนทุกวิชา (ภาษาไทย อังกฤษ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ) สุดท้ายมาเป็นศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ทำงานวิชาการจนโด่งดัง ทราบภายหลังว่า เพื่อนร่วมงานรักและชื่นชมในความสามารถ และความมีน้ำใจไมตรีของท่าน”

นี่เป็นส่วนหนึ่งและส่วนน้อยที่รวบรวมได้ในเวลาอันสั้นจากศิษย์ของท่าน เสียใจจริง ๆ ที่ท่านจากไปในวัย ๘๓ ปีเศษ เสียหายความสามารถของท่าน...แต่ชีวิตกำหนดไม่ได้จริง ๆ นะครูครับ

ขอทวยเทพเทวาโปรดมารับ
ไปเป็นดาววาววับซ้วยักปักลับ

ครูจงหลับลอยสู่สุรวงสวรรค์
“รัชนี ศรีไพรวรรณ” ยังไม่ตาย

แก้ว อ่อนสอด
อดีตศึกษานิเทศก์นครสวรรค์
ในนามศิษย์ ป.กศ. รุ่น ๔ / ๒๕๐๓
โรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์

อาลัยรัก - ป้ารัช

ป้ารัช เป็นที่เคารพรักของน้อง ๆ ลูก ๆ หลาน ๆ ท่านเป็นทั้งที่ปรึกษา และเป็นที่ยิ่งทางใจให้แก่พวกเราตลอดมา เมื่อท่านจากไปจึงทำให้พวกเราอาลัยรักอย่างที่สุด

ความรู้ความสามารถ คุณงามความดี และผลบุญที่ป้าได้ทำ และสะสมมาตลอดชีวิตนั้น จะนำทางให้ดวงวิญญาณของป้าไปสู่สุคติ ในสัมปรายภพเป็นนิรันดร์

เคารพและอาลัยรัก
สุพัทธรา นายประสาท
และลูก ๆ หลาน ๆ

แต่ “คุณครู: พี่รัช : ป้ารัช” ด้วยดวงใจ

คืนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗ ครอบครัวของเรารู้สึกตกใจเมื่อได้ข่าวการจากไปของ “คุณครูของพ่อ: พี่รัชของแม่และพ่อ :ป้ารัชของพวกเรา” พวกเราแทบไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เนื่องจากเมื่อ ๓ วันก่อน (วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๗) พวกเราทั้งน้องๆ และหลานๆ หลายครอบครัว ยังไปรดน้ำดำหัวท่านเนื่องในวันสงกรานต์ ท่านยังให้พรพวกเราด้วยน้ำเสียงหนักแน่น และใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส

พ่อเล่าให้ฟังว่า “ป้ารัช” เป็นครูภาษาไทยสอนพ่อสมัยที่เรียน ป.กศ. ที่โรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๐๒-๒๕๐๓ “ป้ารัช” นอกจากจะเป็น “ครูภาษาไทยที่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ” แล้ว ยังเป็น “ครูผู้แนะแนวทางชีวิตที่ดี” ให้แก่พ่อในยามที่พ่อมีปัญหาชีวิตที่เกือบจะตัดสิ้นใจผิดพลาดถึง ๒ ครั้ง

ครั้งแรก เกิดขึ้นหลังจากพ่อได้รับทุนไปเรียนต่อ ป.กศ.ชั้นสูง ที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม รุ่นพี่คนหนึ่งมาแสดงความยินดีและเล่าให้ฟังว่า “หลายคนเรียนไม่จบเพราะสอบตกวิชาภาษาไทยของ ดร.บรรจบ พันธุเมธา” เป็นเหตุให้พ่อตื่นเต้นเมื่อสอบวิชาภาษาไทยของ ดร.บรรจบ

ทำข้อสอบไปได้ครึ่งหน้าแล้วไม่พอใจ ชิดขำทิ้งแล้วทำใหม่ถึง ๒ ครั้ง ทำให้ทำข้อสอบเสร็จไม่ทัน จึงคิดว่าวิชาภาษาไทยคงได้เกรด E แน่แน่นอน และคิดจะลาออก ไม่อยากให้เสียชื่อโรงเรียนฝึกหัดครูนครสวรรค์ ที่ส่งนักเรียนที่หนึ่งของโรงเรียนและได้เกรด A ภาษาไทยมาเรียนแล้วสอบตกวิชาภาษาไทย เผอิญพ่อบพบ “ป้ารัช” ระหว่างปิดภาคเรียนที่ ๑ จึงเล่าเรื่องนี้ให้ฟัง “ป้ารัช” แนะนำ “ให้กลับไปเรียนต่อ” และพูดเสริมว่า “ม้าที่ชนะเลิศ ไม่ใช่ม้าตีนตันเสมอไป”

ครั้งที่สอง เกิดขึ้นหลังจากพ่อไปสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูสกลนคร ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ เกิดความเครียดที่ต้องสอนวิชาที่ไม่ถนัด ๓ ภาคเรียนติดต่อกัน โดยสอนวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิชาชีววิทยา และวิชาดาราศาสตร์ไม่ได้สอนวิชาเอก-โท (ฟิสิกส์-คณิตศาสตร์) ตามที่เรียนมา จึงคิดจะลาออก ระหว่างเดินทางกลับบ้านนครสวรรค์ พ่อพบ “ป้ารัช” จึงปรับทุกข์ให้ฟัง “ป้ารัช” แนะนำ “ให้กลับไปสู้ต่อ อย่าลาออก”

พ่อสรุปว่า หากทำตามความคิดของตนเอง ที่เต็มไปด้วยความหุนหันพลันแล่นของผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตมาน้อย ปานนี้ชีวิตของพ่อจะเป็นอย่างไร จะตกต่ำขนาดไหน ก็ยากที่จะคาดเดา การได้พบ “ป้ารัช” ก่อนที่จะทำตามความคิดของตนเอง และได้รับคำแนะนำที่ดีจาก “ป้ารัช” ทำให้ชีวิตของพ่อไปสู่ทิศทางที่ดีมาจนถึงปัจจุบัน “ป้ารัช” ทำหน้าที่ครูเหมือนเนื้อเพลงตอนหนึ่งของเพลง “พระคุณของครู” ที่ว่า

“ครูผู้ให้ปัญญา ให้วิชาความรู้ดุจแสงสว่าง
ครูผู้แนะแนวทาง สรรค์และสร้างทิศทางแห่งชีวิต”

แม่เล่าให้ฟังว่า “ป้ารัช” มีเมตตา ช่วยเหลือ เกื้อหนุนแม่มาอย่างต่อเนื่องเสมอต้นเสมอปลาย นับตั้งแต่แม่ย้ายจากกาฬสินธุ์มาทำงานที่กรุงเทพฯ ก็ให้มาพักอาศัยอยู่ที่บ้าน “ป้ารัช” จนต่อมาเมื่อพ่อและแม่

ทำงานอยู่ที่วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา และเราสองคนพี่น้องที่เป็นหลาน
ของ “ป้ารัช” ต้องย้ายที่เรียนจากฉะเชิงเทราเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ
“ป้ารัช” ก็เมตตาให้มาปลูกบ้านพักอยู่ใกล้กันในที่ดินผืนใหม่ ณ ที่อยู่
ในปัจจุบัน

ตลอดชีวิตของ “ป้ารัช” นอกจากจะให้ความเมตตา ช่วยเหลือ
เอื้ออาทรต่อครอบครัวของพวกเรา และญาติพี่น้องทุกคนแล้ว “ป้ารัช”
ยังทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติมาอย่างยาวนาน
ตลอดชีวิตของความเป็นครู แม้สิ้นชีวิตไปแล้ว “ป้ารัช” ยังมอบรางวัล
ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของแพทย์ คุณความดีที่ “ป้ารัช” ทำเพื่อ
ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติจะหนุนนำให้ดวงวิญญาณของ
“ป้ารัช” ไปสู่สุคติในสัมปรายภพ

ครอบครัว “ประเสริฐศิลป์”
(วีระ พวงผกา วีระเศรษฐ์ พิมผกา)

คุณอาที่เฝ้ารพของหลานๆ

เมื่อพูดถึงคุณอา สิ่งที่ทุกคนคิดตรงกันก็คงจะเป็นเรื่องคำสอนที่ประทับใจ ไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ท่านจะมีแนวคิดที่สอนใจแตกต่างจากผู้อื่น ท่านเป็นผู้มีความคิดกว้างไกล มีเหตุผลที่สำคัญ คุณอาท่านเห็นคุณค่าการศึกษาอย่างแท้จริง ท่านส่งเสริมให้หลานๆ เรียนหนังสือเท่าที่สติปัญญาของแต่ละคนจะอำนวยให้และคอยแนะนำอาชีพที่ตรงกับความสามารถ ท่านไม่เคยละเลย แม้แต่จะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เมื่อมีโอกาสไปเยี่ยมเยียนท่านที่บ้านทุกครั้ง ท่านจะถามถึงญาติทุกคนที่พระประแดงเป็นอย่างดีเสมอ สบายดีไหม คุณอาท่านจำชื่อได้ทุกคนทุกคนซาบซึ้งในความรัก ความห่วงใย ความเอื้ออาทรมาโดยตลอด

อุทิศสิ้นแล้วว่าง	อินทรีย์
มอบเพื่อนมนุษย์พลี	อยู่ยั้ง
หัวใจต่อชีวี	เกิดก่อ ชีวา
ไต่ดับให้หวังร้าง	ชีพสร้างสุขเกษม
อารชณี เด่นหล้า	ใจงาม แม่เฮย
ศรีไพรพรรณเกิดเรื่องนาม	ยิ่งแล้
กุศลส่งหนุนบุญตาม	สู้ภพ ภูมิทอง
ประสบสุขเที่ยงแท้	เลิศล้ำอาานิสงส์

ด้วยรักและอาลัย
หลานๆ พระประแดง

อาลัยคุณป้ารัชณี ศรีไพรวรรณ

๓ ทุ่มกว่า วันที่ ๑๕ เมษายน ที่ผ่านมา คุณด้อมโทร. มาบอกว่า คุณแม่เสียแล้ว ประไพตกใจมากเพราะเพิ่งกลับจากการอยู่กับคุณป้าที่โรงพยาบาล รู้สึกใจหาย ครอบครัวยุติและเคารพนับถือครอบครัวคุณป้ามาก ๆ มีความผูกพันกันมาตั้งแต่สมัยคุณยายสุทิพา อัมพานนท์ แต่ยังไม่ได้บอกสิ่งที่คุณป้าต้องการ คุณป้าพูดเสมอว่าอยากให้ประไพเป็นน้องสาวถึงกับบอกว่าถ้าเกิดชาติหน้าขอให้มาเกิดเป็นน้องสาวแท้ ๆ ของพี่ แต่สุดท้ายก็ยังไม่บอกรับว่าจะเป็นน้องคุณป้า แต่พอคุณป้าจากไป สิ่งที่ยังค้างคาใจที่จะบอกคุณป้า ถ้าหากคุณป้าสามารถรับรู้ได้ก็จะบอกว่า ยินดีรับเป็นน้องอย่างเต็มใจและภาคภูมิใจ

ด้วยรักและผูกพัน
ครอบครัวยุติสกุล
(มณี - ประไพ และหลาน ๆ)

รักแม่ : คุณยายของผม

รักแม่

“แม่” เป็นเสมือนศูนย์รวมทุกอย่างในบ้าน ความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย เคยคิดเสมอว่า การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องปกติที่ต้องเกิดขึ้นกับทุกชีวิตบนโลกใบนี้

“แม่” มักสอนเสมอว่า “ลูกต้องเข้มแข็ง อดทน ซื่อสัตย์ และเป็นคนดี” “แม่” เป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมา อยู่ในกรอบของความถูกต้อง ทุกคนรับรู้และสัมผัสได้ ตลอดชีวิตแม่มีความสุขกับการทำงาน ไม่ว่าจะต้องต่อสู้กับอุปสรรคเท่าใด แม่ก็ไม่เคยย่อท้อ และทุกอย่างก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยความตั้งใจมุ่งมั่นของแม่

“แม่” จากเราไปแล้ว ทิ้งไว้แต่ความดี ผลงานประพันธ์ซึ่งยังประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ แม้มหาหยใจสุดท้าย “แม่” ก็ยังคงอุทิศร่างเป็นอาจารย์ใหญ่ให้กับมหาวิทยาลัยมหิดล

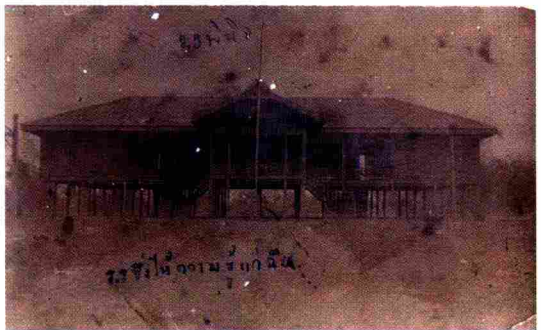
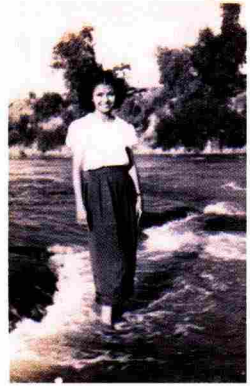
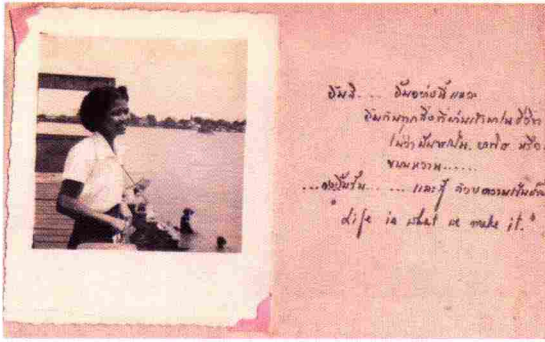
“แม่จ๋า” ขอให้ดวงวิญญาณของแม่อันเป็นที่รักยิ่ง จงสถิตบนสวรรค์ ได้รู้ว่าแม่จะอยู่ในดวงใจของทุกคนในครอบครัวตลอดไป

คุณยายของผม

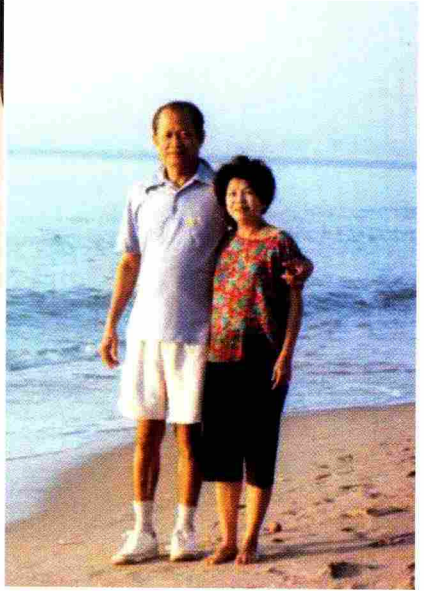
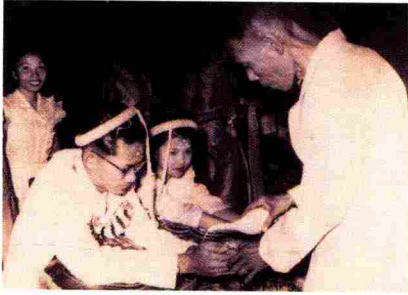
ตั้งแต่เด็กจนโต ผมจำความได้ผมอยู่กับคุณยายมาตลอด ในสมัยเด็กคุณยายมักจะทำกับข้าวให้ผมกินอยู่เป็นประจำ ซึ่งมันอร่อยมาก และคุณยายยังเล่นกับผมตอนเด็กเสมอ ๆ พอผมเริ่มโตขึ้น คุณยายก็ไม่ได้ทำอาหารให้กินทุกครั้ง วันไหนที่ผมว่างอยู่บ้าน ผมมักจะชวนคุณยายดูหนังเป็นประจำอย่างน้อยก็ ๑ เรื่อง ซึ่งมันเป็นช่วงเวลาที่ดี บางครั้งก่อนจะสอบคุณยายมักจะให้ผมอ่านหนังสือหรือพาผมทบทวนบทเรียนเป็นประจำ ทำให้ผมสามารถสอบติดมหาวิทยาลัยได้ ความจริงผมอยากให้คุณยายอยู่จนผมเรียนจบมหาวิทยาลัยแล้วมาถ่ายรูปกับผมในวันรับปริญญาด้วยกัน แต่ไม่เป็นไรครับ คุณยายดูผมอยู่บนสวรรค์ก็ได้ครับ สุดท้ายนี้ผมอยากบอกว่า ผมโชคดีมากที่ได้เกิดมาเป็นหลานของคุณยายครับ

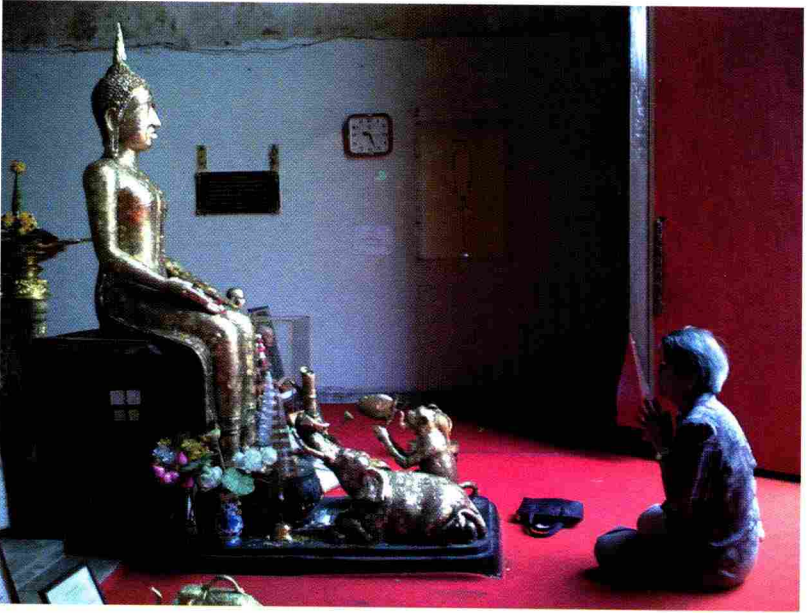
ครอบครัว “ศรีไพรวรรณ”

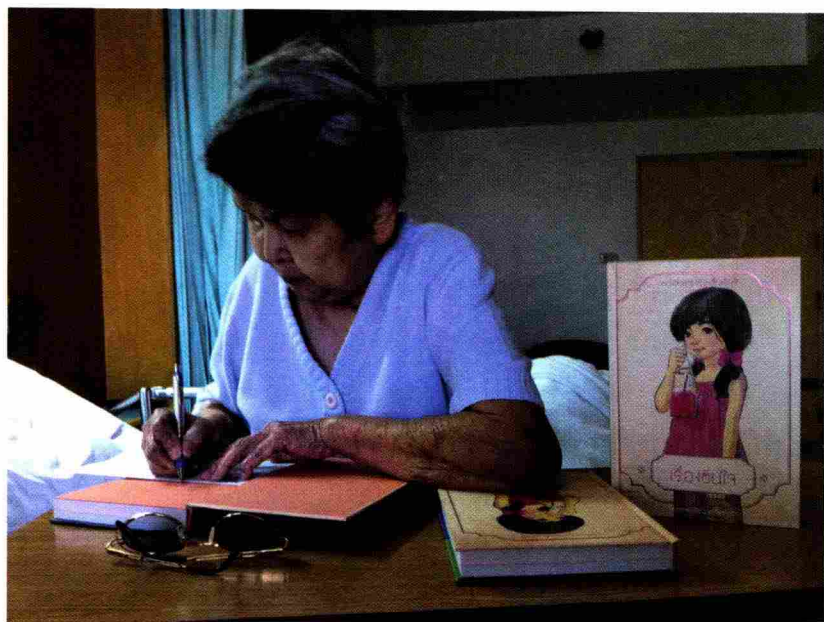

ขอบคุณ

ครอบครัวศรีไพรวรรณ ขอขอบคุณทุกท่านที่แสดงความเสียใจ อาลัยถึงคุณแม่รัชนี ศรีไพรวรรณ ด้วยการติดตามข่าว มาร่วมงาน ร่วมดำเนินการ ร่วมเป็นเจ้าภาพในงานบำเพ็ญกุศล ตลอดงานสวด พระอภิธรรมและฌาปนกิจ

ขอขอบคุณสำนักพิมพ์อะบุ๊ก ที่จัดพิมพ์หนังสือทางข้างเผือก และเรื่องซึ้งใจ เพื่อแจกในงานฌาปนกิจ และขอขอบคุณ คุณจุง ชากุระ ผู้วาดภาพคุณแม่รัชนี ศรีไพรวรรณ ในหนังสืออนุสรณ์เล่มนี้

ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ หากมีสิ่งใด บกพร่อง เจ้าภาพขอน้อมรับ และกราบขออภัยในข้อบกพร่องทั้งปวง ขอให้กุศลกรรม และน้ำใจไมตรีที่ท่านมีต่อคุณแม่รัชนี ศรีไพรวรรณ ส่งผลให้ทุกท่านประสบความสำเร็จ สุข ความเจริญ ตลอดไป

ครอบครัวศรีไพรวรรณ

เพลงให้ประกอบการสอนภาษาไทย
นางรัชณี ศรีไพรวรรณ ผู้แต่ง

เพลง คำตอบกลับ

คอยไล่ขวิดข้างขวา
คว่ำขวามาไล่ข้างซ้าย
คอยขว้างขว้างขว้างขว้าง (ซ้ำ)
กวัดแกว่งขวามาไล่ล้มคว่ำขว้างคอย

เพลง แม่ ก กา

ดูขใจเห็นอิหค บินโฉบกอยู่ไปมา
ลอยเลื่อนแก้อีอนภา เหมือนเมฆเคลื่อนเลื่อนลอยลม

เพลง แม่ กน

ไปเที่ยวอลูเบน	เห็นคนสู้วัว
ไต่กันพันพ้อ	เหมือนแฉ่นละคร
คนแฉ่งบริเวณ	ใจเด่นยลต่อน
พระกาฬราญรอน	ผลาญจิว้นวัว

